

คำวินิจฉัยของ นายสุธี สุทธิสมบูรณ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๒ - ๕๓/๒๕๔๘

วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ศาลแขวงอุบลราชธานีส่งคำโต้แย้งของจำเลย รวม ๒ คำร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา
วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔
มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๒
มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ หรือไม่

ศาลแขวงอุบลราชธานีส่งความเห็นของจำเลย รวม ๒ คำร้อง เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา
วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ดังนี้

คำร้องที่ ๑ ศาลแขวงอุบลราชธานีส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายสำรอง จันทะวงศ์ กับพวกรวม
๘ คน) ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๕๓๒/๒๕๔๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๕
ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๓
และมาตรา ๘๗ หรือไม่

คำฟ้องตามคำร้องที่ ๑ พนักงานอัยการประจำศาลแขวงอุบลราชธานี เป็นโจทก์ฟ้อง นายสำรอง
จันทะวงศ์ กับพวกรวม ๘ คน เป็นจำเลย ที่ศาลแขวงอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๕
เป็นคดีอาญา ในฐานะความผิดร่วมกันมิไว้ในครอบครองซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนกฎหมาย และ
ร่วมกันมีเชื้อสุราไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓
มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๒ ทวิ มาตรา ๔๕ พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ มาตรา ๑๑ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๖ พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔

จำเลยทั้งแปดให้การปฏิเสธและโต้แย้งในประเด็นบทบัญญัติของกฎหมาย ขัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ โดยมีเหตุผลคือ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๕
กล่าวถึงการมีเชื้อสุราและสุราแช่ไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิต
อันเป็นความผิดที่มีโทษทางอาญา ภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ฯ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๒

มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ บัญญัติให้การรับรองคุ้มครองสิทธิของปวงชนชาวไทย ในเรื่องการใช้สิทธิที่จะอนุรักษ์ฟื้นฟูภูมิปัญญาชุมชนท้องถิ่น ในการผลิตเครื่องตุ้มสุราแช่หรือในการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นในทางเศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคเพื่อการประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม บทบัญญัติของพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๕ จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗

คำร้องที่ ๒ ศาลแขวงอุบลราชธานีส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นางมน สามิลา) ในคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๒๗๗๕/๒๕๔๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๘๗ หรือไม่

คำฟ้องตามคำร้องที่ ๒ พนักงานอัยการประจำศาลแขวงอุบลราชธานี เป็นโจทก์ฟ้องนางมน สามิลา เป็นจำเลย ที่ศาลแขวงอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ เป็นคดีอาญาในความผิดทำสุราแช่ สุรากลับ โดยไม่ได้รับอนุญาต มีไว้ในครอบครอง ซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนกฎหมาย ขายสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนกฎหมาย มีภาชนะเครื่องกลั่นสุราไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๔๕ พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๗ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๑ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔

จำเลยให้การปฏิเสธและโต้แย้งในประเด็นบทบัญญัติของกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยมีเหตุผล คือ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ ซึ่งบัญญัติว่า สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้โดยแจ้งชัดโดยปริยาย ย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันศาล การกระทำของจำเลยตามคำฟ้องได้รับการคุ้มครองสิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิที่จะอนุรักษ์ฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแปรรูปพืชผลให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพ การบริโภค การประกอบกิจการ และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖

ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาและมีมติ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗ ให้รวมพิจารณาและวินิจฉัยคำร้องทั้งสองในคำวินิจฉัยเดียวกัน

ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยตามคำร้องทั้ง ๒ คำร้อง คือ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ บัญญัติไว้ ดังนี้

มาตรา ๖ “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือ ข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้”

มาตรา ๒๗ “สิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้โดยชัดแจ้ง โดยปริยายหรือโดย คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ย่อมได้รับความคุ้มครอง และผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และ องค์การอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมายและการตีความกฎหมายทั้งปวง”

มาตรา ๓๒ “บุคคลจะไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้”

มาตรา ๔๖ “บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมย่อมมีสิทธิอนุรักษหรือฟื้นฟูจารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะหรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ และมีส่วนร่วมในการ จัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและ ยั่งยืน ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

มาตรา ๔๘ “สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครอง ขอบเขตแห่งสิทธิและ การจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การสืบทอดย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบทอดย่อมเป็นไปตามที่กฎหมาย บัญญัติ”

มาตรา ๕๐ “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขัน โดยเสรีอย่างเป็นธรรม

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ การคุ้มครองประชาชน ในด้านสาธารณสุข โภค การรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การจัดระเบียบ การประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค การผังเมือง การรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม สวัสดิภาพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันการผูกขาด หรือขจัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน”

มาตรา ๘๓ “รัฐต้องดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม”

มาตรา ๘๔ “รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภค และป้องกันการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็น ทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการ รักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีการสาธารณสุข”

พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ บัญญัติไว้ดังนี้

มาตรา ๔ “ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิตหรือผู้ทำการแทน

“เจ้าพนักงานสรรพสามิต” หมายความว่า เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิต ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้มี อำนาจและหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานสรรพสามิต และผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้มี อำนาจและหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

“สุรา” หมายความว่า รวมถึงวัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ซึ่งสามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับน้ำสุราหรือซึ่งดื่มกินไม่ได้ แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้ว สามารถดื่มกิน ได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา

“สุราแช่” หมายความว่า สุราที่ไม่ได้กลั่นและให้หมายความรวมถึงสุราแช่ที่ได้ผสมกับสุรากลั่น แล้ว แต่ยังมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกินสิบห้าดีกรีด้วย

LIRT

“สุรากลั่น” หมายความว่า สุราที่ได้กลั่นแล้วและให้หมายความรวมถึงสุรากลั่นที่ได้ผสมกับสุราแช่แล้ว แต่มีแรงแอลกอฮอล์เกินกว่าสิบห้าดีกรีด้วย

“เชื้อสุรา” หมายความว่า แป้งเชื้อสุรา แป้งข้าวหมักหรือเชื้อใด ๆ ซึ่งเมื่อหมักกับวัตถุดิบหรือของเหลวอื่นแล้วสามารถทำให้เกิดแอลกอฮอล์ที่ใช้ทำสุราได้”

มาตรา ๕ “ห้ามมิให้ผู้ใดทำสุรา หรือมีภาชนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การออกใบอนุญาตให้ทำสุราสำหรับใช้ในบ้านเรือน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๒๕ “ห้ามมิให้ผู้ใดมีเชื้อสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามความในมาตรา ๒๔ หรือเป็นผู้ซื้อ หรือได้มาจากผู้ได้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้ว”

พิจารณาแล้วเห็นว่า

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติทั่วไปที่กำหนดว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้ การโต้แย้งว่าบทบัญญัติของกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาวินิจฉัย

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้โดยชัดแจ้งโดยปริยาย หรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญฯลฯ.... เป็นบทบัญญัติคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญหรือโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อประโยชน์ในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมาย ไม่มีประเด็นต้องพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติของกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ ให้การคุ้มครองบุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่จะทำได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ การตราพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ ใช้บังคับและกำหนดโทษไว้ จึงเป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรานี้

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ ให้สิทธิบุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ขณะนี้ยังไม่มีการกำหนดรายละเอียดตามรัฐธรรมนูญมาตรานี้ไว้

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ให้การคุ้มครองสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน ภายในขอบเขตแห่งสิทธิ และการจำกัดสิทธิที่กฎหมายบัญญัติ เมื่อพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้กำหนดเงื่อนไขการทำ และจำหน่ายสุราต้องได้รับใบอนุญาต จึงต้องถือปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ รับรองให้บุคคลมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ และการแข่งขัน โดยเสรีอย่างเป็นธรรม การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ตามเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ วรรคสอง บัญญัติไว้ เช่น การจัดระเบียบการประกอบอาชีพ การคุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น การตรากฎหมายห้ามมีเชื้อสุราไว้ใน ครอบครอง เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต หรือการห้ามมิให้ทำสุรา หรือมีภาชนะหรือเครื่องกลั่นสำหรับ ทำสุราไว้ในครอบครอง เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต จึงเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เพื่อให้รัฐดำเนินการในเรื่องการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม และการสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยอาศัยกลไกตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภค และป้องกันการผูกขาด ตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งยกเลิกและละเว้นการตรากฎหมายที่ควบคุมธุรกิจที่ไม่สอดคล้อง กับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ มิใช่บทบัญญัติที่รับรองสิทธิของประชาชน จึงไม่อาจโต้แย้งว่าบทบัญญัติ ของกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ ได้

เมื่อพิจารณาเหตุผลของผู้ร้องทั้ง ๒ คำร้อง ซึ่งโต้แย้งว่า การที่มีเชื้อสุราไว้ในครอบครองและ ทำสุรา หรือมีภาชนะ หรือเครื่องกลั่นสำหรับทำสุราไว้ในครอบครองได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ในการใช้สิทธิหรือนุรักษ์พื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการผลิตเครื่องดื่มสุราเพื่อแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้นในทางเศรษฐกิจ เพื่อการบริโภค เพื่อการประกอบอาชีพหรือประกอบกิจการ การแข่งขัน โดยเสรีอย่างเป็นธรรมนั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และ มาตรา ๒๕ บัญญัติไว้เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชน และเพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งเพื่อความชัดเจนและเพื่อประโยชน์ในการเก็บภาษีสุราและกำหนด ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ทำสุรา การควบคุมเกี่ยวกับเชื้อสุรา การทำสุรา และการครอบครองสุรา และจำหน่ายสุรา แม้จะเป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ หรือจำกัดเสรีภาพ ในการประกอบอาชีพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ แต่การควบคุมการทำสุราและจำหน่ายสุราย่อมเป็น

ผลดีต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนทั่วไปและรัฐมีรายได้จากภาษีสรรพสามิตเป็นประโยชน์กับสังคมส่วนรวมมากกว่าปล่อยให้ดำเนินการผลิตและจำหน่ายสุราได้อย่างเสรีโดยไม่มีการควบคุม การตราพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ จึงสามารถดำเนินการได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง ทั้งนี้ กรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒๕/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๗ วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๖ ในส่วนที่เกี่ยวกับ “เชื้อสุรา” ซึ่งตามบทนิยาม มาตรา ๔ ให้หมายถึงแป้งข้าวหมักด้วยนั้น เฉพาะในส่วนที่หมายความถึงแป้งข้าวหมัก เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ โดยนัยของคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๕/๒๕๔๗ ดังกล่าว บทบัญญัติของพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๕ ที่ไม่เกี่ยวกับแป้งข้าวหมัก จึงสามารถตราขึ้นใช้บังคับได้ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง ดังได้กล่าวแล้ว ดังนั้น พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๔ เฉพาะนิยามคำว่า “สุราแช่” “สุรากลั่น” “เชื้อสุรา” (ยกเว้นแป้งข้าวหมัก) และมาตรา ๒๕ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ สำหรับกรณีพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๖ วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๘ และมาตรา ๘๔ และโดยเหตุผลที่ได้พิจารณามาแล้ว พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๕ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗ ด้วยเช่นกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มาตรา ๔ เฉพาะนิยามคำว่า “สุราแช่” “สุรากลั่น” “เชื้อสุรา” (ยกเว้นแป้งข้าวหมัก) มาตรา ๕ และมาตรา ๒๕ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๗

นายสุธี สุทธิสมบุรณ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT